

SCRIPT

Rozengeur & Wodka Lime

SEIZOEN 2 AFLEVERING 9 (22)

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

1 INT. ADVOCATENPRAKTIJK / KANTOOR BABETTE / OCHTEND 1

Babette doet de deur van haar kantoor open. Rogier zit ineengedoken aan tafel met een paperclip te spelen. Marion staat met haar rug naar hem toe in de boekenkast te staren. Beiden draaien zich om als ze Babette horen binnenkomen en glimlachen haar innemend tegemoet. Babette knikt zo vriendelijk mogelijk terug. Alsof ze even haar speciale band met Babette wil benadrukken:

MARION

(Terloops) Ik heb vanochtend al wat boodschappen gehaald. Twee biefstukjes, asperges, *(Met een knipoog)* Flesje *Amoroso*.

Babette probeert zakelijk te blijven:

BABETTE

Zullen we het daar straks over hebben? *(Kordaat)* Ik zit hier nu om tussen jullie te bemiddelen. Zodat de scheiding zo harmonieus mogelijk kan worden afgewikkeld.

MARION

Verwacht van mij geen problemen. *(Een onverwachte glimlach naar Rogier)* We hebben elkaar al genoeg in de haren gezeten. Jij mag het allemaal hebben: het huis, de meubels, alles.

Rogier knikt vriendelijk terug.

ROGIER

Hoeft echt niet, hoor. We hebben er samen voor gewerkt. Dus heb jij er evenveel recht op als ik.

MARION

Lieve schat, ik zou mezelf haten als ik jou dat huis zou afnemen. Jij hoort daar. Het is vlakbij je werk-

Babette heeft met verwondering zitten toeluisteren hoe toegeeflijk beiden zijn, maar nu grijpt ze in:

BABETTE

Laat je niet meeslepen door de emoties van het moment. Daar krijg

je achteraf spijt van. Dan had één van jullie misschien toch de auto gewild of een betere omgangsregeling met jullie kind.

MARION

(*Stellig*) Ik zie overal vanaf.

Opeens beseft Babette dat Marion inderdaad van Claire af wil. Een snelle blik naar Rogier.

BABETTE

Maar jullie zullen toch afspraken moeten maken: bij wie Claire woont; hoe vaak ze bij de ander logeert...

MARION

O, dat wil ik dat kind niet aandoen. Allemaal veel te verwarrend voor haar. Laat haar maar gewoon bij haar vader wonen.

ROGIER

Hoe kan dat nou?! Ik moet de hele dag werken. Ik kan haar nooit de aandacht geven die ze verdient.

MARION

Dan werk je toch iets korter. Alimentatie hoef je niet te betalen. Vaders genoeg die het in hun eentje doen.

ROGIER

Ik kan jou nooit vervangen. Het moederlijke geduld en de liefde die je altijd voor haar hebt.

MARION

Die kan ik haar moeilijk geven als ik straks in Londen zit. Steeds van hot naar her. Dodelijk voor een kind.

ROGIER

Integendeel, jij kunt haar wat laten zien van de wereld!

Marion schudt zeer zeker van zichzelf nee.

MARION

Ze heeft rust nodig en stabiliteit.

Babette gelooft haar oren niet en zit nerveus met een pen tussen haar vingers te spelen. Marion kijkt haar aan met een glimlach vol moederlijke trots:

ROGIER

Straks wordt ze ongesteld of heeft ze een bh nodig. Wat moet ik dan?!

Babette probeert de dialoog te onderbreken en tikt zachtjes met haar pen op tafel:

BABETTE

Dit kunnen jullie zo'n kind toch niet aandoen?!

Alsof ze Babettes tussenwerpsel niet heeft opgemerkt:

MARION (TEGEN ROGIER)

Een bh kopen. En maandverband. Waarom zouden vaders dat niet kunnen?!

ROGIER

Gewone vaders misschien. Ik heb me nooit met haar opvoeding bemoeid.

MARION

Dan krijg je nu de kans dat in te halen. Ik heb haar de eerste tien jaar opgevoed. Jij de volgende.

Weer tikt Babette met haar pen op tafel. Nu iets harder:

BABETTE

Denk nou eens aan Claire!

Rogier hoort haar niet en hoont met ongekend zelfinzicht tegen Marion:

ROGIER

Mooie vader! Die met de een na de andere vrouw het bed induikt. Lekker voorbeeld krijgt dat kind.

Hij kijkt ter bevestiging even naar Babette.

MARION

Alsof ik zo'n modelmoeder ben! Seksueel gefrustreerd als ik weet niet wat. Ik heb nogal wat in te halen. Ook geen goed voorbeeld.

Babette knalt haar pen op tafel.

BABETTE

(*Onverwacht fel*) Hou nou eens op over jullie zelf! Wat is het beste voor Claire?!

Er valt een geladen stilte.

MARION

Het is heel simpel: ik wil haar niet.

ROGIER

Ik ook niet.

BEGIN SEQUENTIE:

Als een krantenkop die dwars over het scherm wordt gemित्रailleerd, verschijnt de chattekst: BEMIDDELING MISLUKT.

2 INT. ADVOCATENPRAKTIJK / KANTOOR BABETTE / OCHTEND 1

CROSS: 3 INT. HUIS CATHERINA / OCHTEND 1

CROSS: 4 INT. LOFT FINETTE / KEUKEN & WOONKAMER / OCHTEND 1

ADVOCATENPRAKTIJK: Babette zit inmiddels alleen in haar kantoor achter de computer. Ze typt de chattekst in: ROGIER & MARION PROTOTYPES EGOCENTRISME. ZE DUMPEN CLAIRE.

HUIS CATHERINA: Catherina staat met haar handen voor haar mond in haar keukentje. Ze staart verbijsterd naar de grond. Op de grond een dode muis in een val.

CATHERINA

Bob, kun je even komen?

Catherina draait zich om. Nu pas zien we Bob in het midden van de kamer zitten met een omgekeerde *Puch* op oude kranten. Hij zit onder de smeer en probeert allerlei onderdelen weer terug te plaatsen in de brommer. Bob kijkt op als Catherina voor hem staat. Tegelijkertijd klinkt het Chatsignaal.

CATHERINA (CONT.)

Hij is dood. En misschien is het wel een zij.

BOB

O, nee. Ik ruim hem niet op. Jij had er last van.

Catherina kijkt Bob vuil aan. In plaats van de muis op te

gaan ruimen, hink-stap-springt ze tussen uitlaatkleppen, bougies en losse spaken door naar haar computer en leest het bericht. Ze is verbijsterd. Toetst onmiddellijk in: ZO'N ZAAK DOE JE TOCH NIET?

Bob trekt net een as uit het wiel: allerlei kogeltjes uit de kogellager schieten weg. Zijn handen zitten onder het vet en Bob kijkt om zich heen waaraan hij ze kan afvegen.

Catherina kijkt even peinzend naar Bob die z'n handen maar aan z'n kleren afveegt, en leest het antwoord van Babette: ALS IK NEE ZEG KRIJG IK DE ZAK.

KEUKEN FINETTE: Terwijl ze haar mobiel tussen oor en schouder houdt, maakt Finette een broodje met rauwkost-salade klaar voor zichzelf. Radijsjes worden in stukjes gesneden. Slablaadjes worden gewassen. Een ei staat te koken.

FINETTE (IN TELEFOON)

Weet ik nog niet. (...) Misschien wel een dagje helemaal niks. Of even naar het strand. Ga je mee? (...) Uitslover. (...) Ik jou ook. (...) Nee, Simon Lankmoet, dan kom jij maar eens naar mij toe. (...) Berlage, half 12.

Ondertussen is het piepje van haar computer gegaan. Met een radijsje in haar hand komt Finette de woonkamer in en opent de chatbox op haar computer, waar de laatste chattekst inmiddels is verschenen. BABELLE: MARION BEGINT NIEUW LEVEN IN LONDEN. En meteen daar achter aan: DONNA: ZOIETS ZOU IK OOK WEL WILLEN.

FINETTE (IN TELEFOON, CONT.)

Sorry, ik moet ophangen. (...)

Met de hoorn tussen oor en schouder geklemd, kruipt ze achter de computer en typt: HOE BEDOEL JE?

FINETTE (IN TELEFOON, CONT.)

Niks. Vrouwenzaken. Begrijp jij niets van.

ADVOCATENPRAKTIJK: Babette wacht op verklaring van Donna.

HUIS CATHERINA: Catherina wacht ook op antwoord van Donna. Ze kijkt even om naar Bob die achter haar op zijn knieën alle kogeltjes aan het verzamelen is en terugstopt in de kogellager. Als ze een biep hoort, kijkt ze weer naar het scherm waar een tekst van Donna is verschenen: NIETS IS MEER ZOALS HET WAS.

WOONKAMER FINETTE: Finette ziet de woorden op het scherm:
NIETS IS MEER ZOALS HET WAS.

ADVOCATENPRAKTIJK: Ook op Babette's computer staat: NIETS
IS MEER ZOALS HET WAS.

BABETTE
(Verzucht) Shit.

5 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER & KEUKEN / OCHTEND 1

Dezelfde chattekst staat op het scherm van Donna's computer. Met trage bewegingen drukt haar wijsvinger op DELETE, waardoor letter voor letter wordt gewist.

EINDE SEQUENTIE.

Over de rand van de computer zien we Jasper op de achtergrond in de keuken staan. Hij heeft een colbertje aan met daarover een overjas - helemaal gereed om naar zijn werk te gaan. Hij haalt een pak melk uit de koelkast en zet die aan zijn mond. Na een paar teugen zet hij het pak weer terug.

Jasper komt de woonkamer in, neemt zijn gereedstaande aktetas van de bank en loopt richting gang, waarbij hij onbewust even vluchtig de woonkamer rondkijkt.

Hij is al bijna in de deuropening, als hij Donna ziet zitten: ineengedoken in een duster achter haar computer. Ze heeft de hele tijd zijn bewegingen geobserveerd. Jasper blijft staan.

JASPER
(Onhandig) Ik ga ervandoor.
(Verbetert snel) Naar m'n werk.

Donna knikt dat ze het begrepen heeft. Een ongemakkelijke stilte.

Dan komt Jasper naar Donna toe en geeft haar een vluchtige kus op het voorhoofd. Zij glimlacht zonder veel overtuiging.

DONNA
Een fijne dag.

Jasper knikt, lijkt nog iets te willen zeggen, maar verlaat dan toch de kamer. De voordeur valt dicht. Donna blijft bewegingloos aan tafel zitten.

LEADER

6 INT. LOUNGE BERLAGE / BAR & BANK / OCHTEND 1

Fleur staat achter de bar voor te dragen uit een krantenrecensie over een theatervoorstelling, terwijl Carmen naast haar een bestelling klaarmaakt.

FLEUR

(Citeert) De titelrol in dit stuk van Pirandello wordt gespeeld door Maslo Borges van Schalk. Zijn Hendrik de vierde is een magnetiserende symbiose van *(Ze verheft haar stem)* aandoenlijke oprechtheid en onhoudbare kracht.

Ze kijkt op naar Carmen:

FLEUR (CONT.)

Zie je wel: precies de man die ik zoek.

CARMEN

Kom op, je kènt hem niet eens.

FLEUR

(Dromerig) Hier staat het toch: oprecht en sterk. Dat straalt hij gewoon uit.

CARMEN

(Ze haalt haar schouders op) Goed, van mij mag je hem hebben, die Hendrik de vierde.

Ze kijkt op naar de ingang van de lounge, waar Babette, Catherina en Finette pratend binnenkomen, naar de bank lopen en neerploffen. Fleur is nog helemaal verdiept in de recensie.

FLEUR

(Peinzend) Maar waar vind ik hem?

CARMEN (CONT.)

(Achteloos) Probeer het Muiderslot.

Opeens lijkt ze zich iets te beseffen:

CARMEN (CONT.)

Vermoordde die niet al zijn vrouwen?

Maar Fleur hoort haar al niet meer. Met de recensie in haar hand toetst ze een nummer in op de telefoon. Carmen steekt drie vingers op naar Catherina, Finette en Babette. Babette

heeft niets in de gaten want zit midden in haar verhaal over Marion en Rogier.

BABETTE

(*Fel*) En maar slijmen die twee:
(*Parodieert*) 'Jij bent zo belangrijk voor haar'. 'Maar niet onmisbaar, zoals jij'. (*Somber*) Ieder ander zou dolblij zijn met dat kind.

Stilte. Iedereen staart voor zich uit.

CATHERINA

(*Nuchter*) Ja, 't is oneerlijk verdeeld.

FINETTE

En nu?

BABETTE

Rechtszaak.

CATHERINA

Om van het kind af te komen?

BABETTE

Erger nog: ik verdedig Marion.

FINETTE

Je bent niet goed bij je hoofd!

BABETTE

Zoals ik al zei, ik heb geen keus.
En trouwens, ik heb de hele boel in gang gezet: de relatie met Rogier. Haar borsten.

Er valt een stilte. Donna komt binnen. Ze steekt haar hand op naar Carmen, loopt dan naar de bank. Waar ze nog net het staartje van het verhaal van Babette hoort.

CATHERINA

Dus als jij wint, is zij van haar kind af.

BABETTE

En als ik verlies, krijgt Claire een moeder die haar niet wil.

FINETTE

Wat vindt die dochter er zelf van?

Babette haalt haar schouders op.

BABETTE

Het leek verdomme wel of ik mijn
eigen moeder hoorde praten!

Catherina slaat een arm om Babettes schouder heen. Dan zijn
alle blikken gericht op Donna. Donna maakt een gebaar van:
wat?

BABETTE

Je gaat me toch niet vertellen dat
jij en Jasper binnenkort ook aan
mijn bureau zitten, hè?

DONNA

Natuurlijk niet. Maar...

FINETTE

Crisis?

DONNA

Nee. Stilte na de storm.

Babette drukt met felle bewegingen haar peuk uit.

BABETTE

Ik snap dat niet, hoor. Het zit
even tegen en mensen rennen meteen
door naar een advocaat. Hoppa.

Finette en Catherina werpen een snelle blik naar Donna die
zich goedhoudt. Catherina probeert er een grappige draai
aan te geven:

CATHERINA

Moet jij zeggen. Hoeveel relaties
heb jij inmiddels achter de rug?

BABETTE

Maar ik heb geen kinderen.

Met een half oog naar Donna:

FINETTE

(Sussend) Niet iedereen is zoals
jij, Babette. Relaties kunnen uit
elkaar groeien. Dat weet je niet
van te voren.

BABETTE

Pech. Dan doe je maar wat meer
moeite of je zet je gekwetste ego
opzij.

CATHERINA

Iedereen heeft toch recht op
persoonlijk geluk?!

BABETTE

Als er kinderen zijn, staat hun
belang voorop.

Waarschuwende blikken van Finette en Catherina: moet dat
nou zo categorisch. Totdat Donna omhoogkomt en wegloopt:

DONNA

Ik wil een borrel.

BABETTE

Wat is er? Wat heb ik verkeerd
gezegd?

Ook Catherina komt overeind:

CATHERINA

(Fel tegen Babette) Jij kunt zo
heerlijk over iedereen heenwalsen.

BAR: Donna staat bij de bar met Catherina naast zich. Donna
neemt de koffie van Carmen in ontvangst en krijgt zelf een
wodka lime. Catherina slaat haar arm om Donna heen.

CATHERINA (CONT.)

Trek het je niet aan.

Donna schudt haar hoofd.

DONNA

Ze heeft gelijk. Het is precies wat
er de hele tijd door m'n hoofd
spookt. Stel ik te hoge eisen aan
Jasper? Denk ik teveel aan mezelf?

CATHERINA

Zo slecht ging het toch niet tussen
jullie? Ik bedoel, een slippertje,
okay. Een beetje huwelijk kan dat
hebben.

Donna kijkt Catherina aan. Aarzelt. Catherina ziet de
spanning in de schouders van Donna.

CATHERINA (CONT.)

Schouders omlaag.

Donna doet braaf wat Catherina zegt.

DONNA

Er is iets weg. De liefde die er ooit was. De vertrouwdeheid. Eerst vond ik dat niet goed genoeg meer, te saai, te voorspelbaar. En nu... Ik wou dat ik het terug kon toveren.

Catherina slaat een arm om haar heen en trekt haar naar zich toe.

CATHERINA

Daar is tijd voor nodig.

DONNA

Ik haal mezelf de gekste dingen in het hoofd.

CATHERINA

(Sussend) Nergens voor nodig. Jullie moeten er gewoon even tussenuit. Met z'n tweeën naar Parijs of een weekendje Ardennen.

DONNA

Met z'n tweeën.

CATHERINA

Ja, pas ik wel op de kinderen. Met Bob.

Donna lacht even naar Catherina, waardeert het gebaar. Dan wordt hun aandacht getrokken door Fleur die aan de telefoon hangt en een gebaar van machteloze woede maakt.

FLEUR (IN TELEFOON)

Hang ik tien minuten aan de lijn alleen maar om te horen dat het uitverkocht is?! (...) Had je dat niet meteen kunnen zeggen?!

Ze knalt de hoorn op de haak. Tegen Carmen die naar haar toeloopt:

FLEUR

Je raadt het nooit!

CARMEN

Uitverkocht.

FLEUR

(Stralend) Ja! Goed, hè. Ik zei toch dat hij succesvol was.

CARMEN

Of het is een klein theater.

Inmiddels komt Simon op de achtergrond binnen. Zijn verschijning trekt de aandacht. Catherina en Donna kijken om.

CATHERINA

Wauw.

DONNA

Bezet.

Catherina en Donna kijken toe hoe Simon zich charmant over Finette buigt, haar zoent en vervolgens Babette een hand geeft.

CATHERINA

Simon?

Donna knikt.

7 EXT. VONDELPARK / OCHTEND 1

Simon op de fiets met Finette achterop. Finette heeft haar handen onder Simons jas, aait en kriebelt hem over zijn rug waardoor Simon af en toe moeite heeft zijn evenwicht te bewaren.

SIMON

(Hilarisch) Finette, ik ken dat type vrouw. Gaan volledig prat op hun onafhankelijkheid, hun zelfstandigheid maar op het moment dat je één keer naar ze lacht, zijn ze bereid iedere ochtend je schoenen te poetsen.

Finette knijpt Simon hard in zijn zij.

FINETTE

Je hebt een waardeloze mensenkennis, Lankmoet.

Simon lacht omdat Finette zo lekker hapt. Hij gooit er nog een schepje bovenop.

SIMON

Ze wakkeren je vuur niet aan.
Jullie zijn niet kritisch.
Misschien dus zelfs niet wezenlijk geïnteresseerd.

FINETTE

Pardon?

Finette laat Simon los.

FINETTE

Daar heb ik jou toch voor?

SIMON

Weet wat je zegt. Ik ben een strenge leermeester.

FINETTE

En ik een zeer eigenwijze leerling.

8 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / OCHTEND 1

Jasper zit in zijn fauteuil met de krant op schoot. Hij heeft de krant naar beneden en kijkt vragend naar Donna die op de bank naast hem zit.

JASPER

(Verwonderd) In dat hok van Catherina?!

DONNA

(Rustig) Een, twee dagen. Zij zorgen hier voor de kinderen.

JASPER

Een versleten tapijt op de grond en een lekkende douche. Met Afrikaanse bongospelers als burens. Waarom zou ik daar in godsnaam willen logeren?!

Donna zucht. Dit had ze al verwacht.

JASPER (CONT.)

Was zeker haar voorstel?

DONNA

Ja, hoezo?

Jasper gebaart om zich heen:

JASPER

Mooie deal. Stereo-installatie, gevulde drankkast, een keuken zo groot als haar hele huis. Die denkt ook...

DONNA

Dat was de reden niet.

Jasper wacht af.

DONNA (CONT.)

Ik wil gewoon even met jou alleen zijn. Geen kinderen. Weg uit dit huis.

JASPER

En mijn werk dan op de faculteit?

DONNA

Die redden het ook wel zonder jou.

Ze glimlacht naar hem.

DONNA (CONT.)

Maar ik niet. We hebben zoveel gedoe achter de rug, dat ik wil voelen hoe het is om weer gewoon met z'n tweeën te zijn.

JASPER

(Zacht) En te kijken wat er nog over is tussen ons?

DONNA

(Monter) Dat klinkt weer zo dramatisch. Nee, gewoon om een beetje afstand te nemen van alles.

Jasper kijkt even voor zich uit en denkt na.

DONNA (CONT.)

Alsjeblieft.

Door de bijna smekende toon van haar vraag voelt Jasper dat het minder vrijblijvend is dan Donna doet voorkomen. Hij knikt.

JASPER

Kan geen kwaad, zo'n rustdag.

9 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / MIDDAG 1

Middag in Amsterdam.

10 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / MIDDAG 1

Boris en Katja springen in de armen van Catherina en Bob. Donna en Jasper staan klaar met een simpel reistasje.

De sleutels worden van sleutelbossen gepeuterd. Blikken over en weer. Donna en Catherina lachen naar elkaar. Bob slaat Jasper op zijn schouder.

BOB

We hebben wel muizen.

Jasper en Donna wisselen een blik. Een grijns om Jaspers mond: jij wilde dit.

11 INT. HUIS CATHERINA / MIDDAG 1

Met hun jas nog aan staan Donna en Jasper midden in het kleine appartement van Catherina en kijken onwennig om zich heen. Er is opgeruimd: de besmeurde, oude kranten vol metalen onderdelen zijn verdwenen. De brommer is afgedekt met een laken en staat tegen de muur.

Jasper kijkt misprijzend om zich heen. Wisselt een blik met Donna die er wel om moet lachen.

Donna komt als eerste in beweging en begint haar jas uit te trekken.

Jasper trekt achteloos het laken van de brommer om te kijken wat er onder zit.

JASPER

(Enthousiast) Een Puch MV 50
Skyhunter! Dat die nog bestaan!
Daarmee heb ik jou opgehaald voor
mijn buluitreiking, weet je nog?

Donna glimlacht en knikt. Natuurlijk weet ze dat nog.

Jasper trekt het laken verder van de Puch.

JASPER (CONT.)

Jij in baljurk. Ik in rok.

Ze kijken elkaar aan en even lijkt er iets van hun oude liefde op te flakkeren. Dan loopt Jasper verder naar het bed. Hij gaat voorzichtig op de rand zitten, alsof hij bang is dat het bed zal bezwijken. Weer kijkt hij de kamer rond, maar nu met een duidelijk andere blik.

JASPER

Hmmm, meer heb je ook eigenlijk
niet nodig.

Donna gaat naast hem zitten. Ze laten de kamer op zich inwerken. Vage geluiden van buiten dringen door. Verder is het stil.

DONNA

Ik hoor nog geen tamtams.

JASPER

Dat begint pas bij zonsondergang.

Stilte.

JASPER (CONT.)

Wat zullen we gaan doen?

12 INT. ADVOCATENPRAKTIJK / KAMER BABETTE / MIDDAG 1

Babette zit achter haar bureau te werken. Ze kijkt op als na een korte klop de deur opengaat. Marion en Claire komen binnen. Marion heeft haar hand op Claire's schouder alsof ze haar vooruit duwt. Babette staat op.

BABETTE

(Glimlachend) Dag Claire.

Claire heeft een lolly in haar mond en geeft Babette een heel klein glimlachje.

BABETTE (TEGEN MARION)

Bedankt voor het brengen.

MARION

Geen dank. Als ik hiermee de zaak maar win. Dag Claire. Veel plezier.

Marion aait Claire over haar haar en vertrekt. Babette staat op. Claire legt bedachtzaam haar lolly in de asbak. Babette kijkt naar haar en denkt even na.

BABETTE

Ga je mee?

CLAIRE

Waarheen?

BABETTE

Gewoon. Een stukje lopen.

Babette en Claire vertrekken.

13 EXT. VONDELPARK / VIJVER / MIDDAG 1

Een zonnige dag in het Vondelpark. Babette en Claire zitten naast elkaar op een schommel.

BABETTE

En daarom willen jouw vader en

moeder uit elkaar.

CLAIRE

Hadden ze al veel eerder moeten
doen.

Lichtelijk verbaasd kijkt Babette naar het tienjarige
meisje naast haar.

CLAIRE (CONT.)

Sinds mijn moeder nieuwe borsten
heeft, hebben ze alleen nog maar
ruzie.

Ze lacht naar Babette.

CLAIRE (CONT.)

En daarvoor... Daarvoor was papa
eigenlijk altijd weg.

Stilte.

BABETTE

Dus eigenlijk maakt het volgens jou
niet zoveel verschil.

CLAIRE

Nee. Ik heb liever dat ze blij zijn
en gelukkig. Dan mag ik veel meer,
zijn ze veel aardiger.

De schommels zijn tot stilstand gekomen. Babette kijkt
opzij naar Claire. Gewoon uit liefde legt Babette opeens
haar hand op die van Claire. Die laat het gebeuren, maar is
het duidelijk niet gewend.

CLAIRE

Ik hoop alleen dat ik niet hoef te
verhuizen, want dan zie ik mijn
vriendinnetjes nooit meer.

Babette knikt.

BABETTE

Als je mocht kiezen, wat zou jij
dan het liefste willen hebben?

CLAIRE

Wat mag ik dan kiezen?

BABETTE

Alles. Een groot huis, een
zeilboot. Iets waarvan je altijd
hebt gedroomd...

Claire denkt na en haalt dan met blozende wangen haar schouders op, alsof ze op iets ondeugends wordt betrappt.

BABETTE (CONT.)

Zeg het dan.

CLAIRE

(*Bedeesd*) Snoep. Zo'n platte lolly.
Zo'n grote met kleuren. Gewoon om
te proberen, want die mag ik nooit.

Babette voelt haar hart samenknijpen en kijkt voor zich uit.

BABETTE

(*Zacht*) Ik ook niet.

Stilte.

Babette hervindt zichzelf. Ze aait met haar hand door het haar van Claire en geeft haar een kus op het voorhoofd.

BABETTE (CONT.)

Wie het hoogste kan?

Claire lacht.

Even later schommelen ze om het hoogst. Gierend van de lach.

14 INT. HUIS BABETTE / MIDDAG 1

Alsof Babette zo van de schommel afkomt, ploft ze op de bank. Ze staart naar Marion die haar reistas in pakt, waarmee ze later naar Londen zal gaan.

BABETTE

Dat je haar achter kunt laten.

MARION

(*Droog concluderend*) Je hebt het zelf gehoord: ze wil niet mee naar Londen.

BABETTE

(*Welwillend*) Dan blijf jij toch hier?!

Babettes probeert haar enthousiasme over Claire over te brengen op Marion:

BABETTE (CONT.)

Heb jij wel eens met haar geschommeld?

Maar Marion gaat gewoon verder met inpakken. Ze stopt een flesje *Amoroso* in de tas.

BABETTE (CONT.)

En weet je trouwens dat ze heel erg bang is dat haar kleren vies worden?

MARION

(*Zonder opkijken*) Gewoon netjes opgevoed.

Ze heeft haar reistas opgetild. Babette veert overeind, grist opeens de reistas uit haar handen en knalt hem op de grond.

BABETTE (CONT.)

Ze is doodsbang om iets verkeerd te doen, om fouten te maken. (*Nadrukkelijk*) Omdat ze voelt dat ze er alleen voor staat. Jullie bieden haar niet het vangnet dat zo'n kind nodig heeft.

MARION

Onzin. Ze is gewoon heel wijs en zelfstandig voor haar leeftijd.

Ze passeert Babette en pakt haar jas.

BABETTE

(*Gefrustreerd*) Wat voor moeder ben jij?! Is tegelijk met jouw borsten ook je moederinstinct geamputeerd?

Die opmerking komt aan. Marion draait zich om naar Babette.

BABETTE (CONT.)

Als een moeder niet voor haar kind zorgt, wie dan wel?

Marion schudt haar hoofd.

MARION

(*zacht*) Haar vader. Misschien heb je wel gelijk, misschien is mijn moedergevoel geamputeerd. Dus... (*Kordaat*) Ik wil mijn eigen leven. En als mijn advocaat breng jij dat maar voor elkaar. Wat de uitspraak ook is: meteen na de rechtszaak zit ik op het vliegtuig.

Voor Babette barst de bom:

BABETTE

En zij moet maar zien hoe ze door
het leven rolt?! Waar ze haar
eigenwaarde vandaan haalt?!

MARION

Wij hebben haar voldoende-

BABETTE (ONDERBREEKT)

Jullie hebben haar uitgekotst! En
dat gevoel draagt ze haar hele
leven met zich mee. Je bent
verdomme therapeut.

Marion is overvallen door Babettes onverwachte felheid.

BABETTE (CONT.)

Ze zal zich aan niemand kunnen
binden. Bang om ooit te worden
gedumpt.

MARION

Babette?

BABETTE (REAGEERT NIET)

Eenzaam, achterdochtig en niet in
staat te geloven dat een man iets
meer van haar zou willen dan sex!

Babette valt buiten adem stil. Marion staart haar aan.

MARION

Jij hebt het helemaal niet over
Claire. Jij hebt het over jezelf.

Eerste Commercial Break

15 INT. BERLAGE / MIDDAG 1

Chet Baker laat de zalvende klanken van *My Funny Valentine*
door de lounge glijden. Hier en daar zitten slechts enkele
bezoekers. Carmen slalomt op haar gemak met een dienblad
door de ruimte, zet verdwaalde lege kopjes op het blad en
schuift stoelen aan.

Als een bezoeker haar ziet naderen, trekt hij zijn
portemonnee tevoorschijn:

LOUNGEBEZOEKER 2

Ik heb er hier twee voor u.

CARMEN

(Vriendelijk) Wablief?

De klant haalt twee kaartjes uit de portemonnee:

LOUNGEBEZOEKER 2

Op de derde rij. Mijn vriendin moet overwerken en alleen heb ik er niet zo'n trek in. Alsjeblieft.

Hij wil ze aan Carmen overhandigen, maar die neemt ze niet aan.

CARMEN

(Verbaasd) Wat moet ik daarmee?

LOUNGEBEZOEKER 2

Nou, hier staat het toch.

Hij vouwt zijn servet open en leest voor:

LOUNGEBEZOEKER 2 (CONT.)

Wie heeft er nog kaartjes voor Hendrik de vierde in Frascati? De serveerster.

Carmen kijkt stomverbaasd naar het servet en inderdaad: daar staat het. Onwillekeurig vouwt ze een ander servet op haar dienblad open en ook daar staat het: WIE HEEFT ER NOG KAARTJES VOOR HENDRIK DE VIERDE IN FRASCATI? DE SERVEERSTER.

BEGIN KORTE SEQUENTIE:

Carmen loopt in razend tempo door de lounge. Op ieder servet dat ze tegenkomt, is met ballpoint dezelfde tekst geschreven: WIE HEEFT ER NOG KAARTJES? Ook op alle bierviltjes staat dezelfde noodkreet gekalkt.

EINDE SEQUENTIE.

LOUNGEBEZOEKER 2

Het staat zelfs buiten op het menu.

Carmen kijkt op naar de bar, waarachter een nietsvermoedende Fleur de volgende stapel servetten aan het volschrijven is.

CARMEN

Ben jij helemaal belazerd?!

FLEUR

Wat moet ik anders doen?

Carmen heeft ook niet een-twee-drie een andere oplossing voorhanden om aan kaartjes te komen. Haar boosheid verdwijnt.

CARMEN

Nou, het heeft in ieder geval succes gehad.

Ze wijst naar de klant die vrolijk twee kaartjes in de lucht houdt. Fleur begint te stralen, gooit haar pen neer en stevent meteen op de man af. Carmen kijkt haar hoofdschuddend na.

16 INT. LOFT FINETTE / WOONKAMER / MIDDAG 1

CROSS: 17 INT. UITGEVERIJ / REDACTIE INDEX / MIDDAG 1

WOONKAMER FINETTE: Finette zit achter haar bureau en hangt aan de telefoon.

FINETTE (IN TELEFOON)

Tallose geruchten en verdenkingen, maar weinig feiten. Tot een echte strafzaak is het in ieder geval nooit gekomen.

Op haar bureau liggen stapels tijdschriften en oude kranten. Tegen de muur zijn verscheidene krantenartikelen opgehangen: ADVOCAAT VERDACHT VAN MEDEPLICHTIGHEID, GEEN BEWIJS TEGEN JURIST etc.

FINETTE (CONT.)

Het wordt waarschijnlijk intern opgelost door de orde van advocaten. Maar die laten niets los. Alsof ze elkaar allemaal een hand boven het hoofd houden.

UITGEVERIJ: Simon hangt achterover in zijn stoel met zijn voeten op het bureau.

SIMON

Probeer oud-collega's aan het praten te krijgen. Ontslagen secretaresses.

Een secretaresse houdt hem een document voor. Simon scant snel de tekst en zet onderaan de pagina een paraafje. De secretaresse loopt verder.

SIMON (CONT.)

Benjamin Koolen moet je eens polsen. Wacht, ik geef je z'n nummer.

WOONKAMER FINETTE: Finette noteert het telefoonnummer.

FINETTE

... Zeven, nul, drie.

Fleur komt vrolijk de woonkamer binnen en gooit haar tas op de bank. Ze loopt verder naar Finettes werkhoek en leest zogenaamd met veel belangstelling de krantenartikelen die tegen de muur hangen. Met een half oog op Fleur vervolgt Finette het telefoongesprek.

FINETTE (CONT.)

Ga ik meteen achteraan.

UITGEVERIJ: Simon heeft zijn voeten van het bureau gehaald en buigt zich voorover.

SIMON

(Intiem) Ik ben trots op je. Dat je zo hard werkt.

WOONKAMER FINETTE:

FINETTE

Ik doe m'n best. (...) Kus.

Ze hangt de telefoon op.

FLEUR

Druk?

Finette knikt.

FLEUR (CONT.)

Wel spannend. *(Citeert uit artikel)*
Met de oprichting van verschillende lege BV's heeft de 43-jarige advocaat ettelijke miljoenen aan zwart geld weggesluisd.

Finette probeert haar zus te peilen.

FINETTE

Wil je geld lenen?

Fleur draait zich bijna verontwaardigd om.

FLEUR

Nou ja, zeg! Waar zie je me voor aan? Dan zou ik het toch gewoon vragen?!

Ze draait weer terug naar het krantenartikel en vervolgt:

FLEUR (CONT.)

Van zijn aandeel kocht hij

ondermeer een sportvliegtuig en een tweede huis in Spanje. De politie vermoedt-

Finette begrijpt nog steeds niet waar Fleur op uit is.

FINETTE (ONDERBREEKT)

Als je mijn kleren wilt lenen: het antwoord is nee.

FLEUR

(Bijna gekwetst) Ik ben alleen maar benieuwd, waar mijn zus mee bezig is. Verder niks. *(Leest verder)* Interessant.

FINETTE

Ja. Loopt nog steeds vrij rond, die advocaat. Gebrek aan bewijs.

FLEUR

(Knikt) Ongelooflijk.

Dan terloops, terwijl ze naar de krantenartikelen blijft staren.

FLEUR (CONT.)

Ga je mee naar een voorstelling, vanavond?

FINETTE

(Even van haar apropos) Wat voor voorstelling?

FLEUR

(Achteloos) Hendrik de vierde. Schijnt prachtig te zijn.

FINETTE

Wat heb jij ineens met toneel?

FLEUR

Maslo speelt mee.

Finette begint te lachen en schudt haar hoofd.

FINETTE

Dat is het dus! En ik moet mee als dekmantel? Vergeet het maar.

Ze gaat weer verder met haar werk. Fleur hangt over haar bureau heen.

FLEUR

Alsjeblieft?!

FINETTE

Waarom ga je niet alleen?

FLEUR

Dat staat zo wanhopig.

FINETTE

Ben je toch ook?

FLEUR

Maar dat hoeft hij niet te weten.
Alsjeblieft, Finette. Ik ben
vroeger zo vaak met jou meegeweest.
Naar de bioscoop of het zwembad. Ga
alsjeblieft mee. Eén keer maar.

Finette kijkt haar aan. Een korte stilte.

FINETTE

Okee.

FLEUR

YES!

Ze duikt over het bureau en geeft Finette een kus.

FINETTE

(*Stellig*) Maar na afloop meteen
naar huis. Geen getreuzel, geen
nazit, niks.

FLEUR

Tuurlijk, dat beloof ik.

FINETTE

En dan moet ik nu echt verder,
anders komt dit nooit af.

FLEUR

Okee, okee, okee.

Ze sluipt weg en Finette buigt zich weer over haar werk.

De telefoon gaat en op het display leest Finette: BABETTE.
Met een zucht zet Finette het antwoordapparaat aan. Ze wil
zich op haar werk concentreren.

18 INT. HUIS BABETTE / SLAAPKAMER / MIDDAG 1

Babette zit op haar bed met haar rug tegen de muur. Ze

houdt haar mobiel tegen haar oor en is teleurgesteld dat Finette niet opneemt. Van Marion is inmiddels niets meer te bekennen.

FINETTE (V.O., ANTWOORDAPPARAAT)

... na de piep. Dan bel ik je zo spoedig mogelijk terug.

Piep.

Babette maakt een aangeslagen indruk en lijkt niet goed te weten wat ze moet gaan zeggen:

BABETTE

Met Babette... Ik ehh... Ik hoopte dat je thuis was...

Ze neemt een trek van haar sigaret.

BABETTE (CONT.)

Ik wilde gewoon wat kletsen... Zomaar... Maar ehh... Ik bel je nog wel. Later... Vanmiddag heb ik die rechtszaak en... (Ze snuift even) Daar zie ik nogal tegenop... Nogal erg...

Ze houdt even stil.

BABETTE (CONT.)

(*Bedachtzaam*) Van Duin zegt dat ik privé en zakelijk beter moet scheiden...

BEGIN SEQUENTIE, waarin de tekst van Babette verdergaat als voice-over.

19 EXT. AMSTERDAM / VONDELPARK / MIDDAG 1

Katja zit op een schommel in het park en wordt geduwd door Catherina. Ze wil hoger en hoger en hoger. Bob komt aangedribbeld als een paard, terwijl Boris kraaiend op zijn nek zit en drie ijsjes in balans probeert te houden.

BABETTE (V.O., CONT.)

Hm, voor hem is dit gewoon de zoveelste zaak... Maar ik... (*Zoekt naar woorden*) Die Claire... Het is alsof ik mezelf terugzie...

Boris geeft een ijsje aan Catherina, die het doorgeeft aan Katja. Als Boris het tweede ijsje wil geven, valt het ijs op het hoofd van Bob. Iedereen lacht als het ijs over zijn gezicht druipt.

BABETTE (V.O., CONT.)

Helemaal in het begin. Dezelfde verlegenheid en tegelijk zo onafhankelijk... Vol toekomst-plannen... En geen flauw benul dat alles al vastligt...

Catherina likt Bobs gezicht schoon.

20 INT. HUIS CATHERINA / MIDDAG 1

Jasper heeft zijn mouwen opgestroopt en sleutelt aan de *Puch*, die nu bovenop het laken staat. Hij zit met zijn rug naar Donna. Donna zit op de bank en leest een tijdschrift. Af en toe kijkt Jasper lachend om.

BABETTE (V.O., CONT.)

Alsof ze op het verkeerde spoor is gezet... Waar relaties geen kans maken. Hoe graag je het ook wilt... (...)

21 INT. LOFT FINETTE / WOONKAMER / MIDDAG 1

Finette zit in haar eentje in de woonkamer achter haar bureau. Ze heeft zich van de wereld afgesloten en is hard aan het werk: kranten doornemen, aantekeningen maken.

BABETTE (V.O., CONT.)

Het is of ik in een spiegel kijk... En het rottige, het meest frustrerende is dat ik er niets mee kan. Met dat inzicht... Niet voor mezelf en niet voor Claire...

22 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / MIDDAG 1

Babette is languit op haar bed gaan liggen en kijkt naar het plafond met de telefoon nog tegen haar oor.

BABETTE (CONT.)

Want er verandert niets: of ik die zaak nou win of verlies...

Ze neemt een laatste trek van haar sigaret en drukt hem uit.

BABETTE (CONT.)

Maar goed, misschien is dat de les die ik moet leren...

Nu pas zien we naast het bed een album met foto's liggen

van Babette op tienjarige leeftijd tussen haar ouders in. Ook tegen de muur hangen foto's van Babette op jeugdige leeftijd.

BABETTE (CONT.)

Ze zeggen toch dat zelfinzicht de eerste stap is?

EINDE SEQUENTIE.

23 EXT. AMSTERDAM / VONDELPARK / EINDE MIDDAG 1

Bob ligt languit op het gras te slapen. Catherina ligt met haar hoofd op zijn buik in de zon, terwijl naast hen Katja zit te spelen. Het begint al een beetje fris te worden in het park.

KATJA

Tante Catherina?

Zonder op te kijken:

CATHERINA

Ja, schatje?

KATJA

Ik voel me niet zo lekker.

Catherina komt meteen omhoog en kijkt opzij: Katja ziet er inderdaad behoorlijk bleek uit.

CATHERINA

Shit, je oordruppels.

Ze doorzoekt als de bliksem haar spullen, maar kan niets vinden.

KATJA

Vergeeten?

In de haast geeft Catherina Bob een veel te harde klap in zijn buik. Hij schiet wakker.

CATHERINA

(Kordaat) We gaan naar huis.

Ze gaat staan. Bob rekt zijn armen uit en kijkt om zich heen.

BOB

Waar is Boris?

Ook Catherina kijkt nu om zich heen. Boris is nergens te bekennen.

CATHERINA

Shit, shit, shit. Waarom hield je hem niet in de gaten?!

BOB

Hij zat hier gewoon rustig te spelen!

Ze kijken elkaar even aan en proberen hun paniek te onderdrukken. Een impasse. Dan begint Katja te huilen.

CATHERINA

Jij gaat Boris zoeken. Dan ga ik met haar naar huis.

Meteen tilt ze Katja van de grond, pakt een tas mee en gaat op weg. Bob blijft achter en kijkt hulpeloos om zich heen. Hij weet niet waar hij moet beginnen met zoeken.

24 EXT. HUIS CATHERINA / STRAAT / MIDDAG 1

Donna staat op de stoep voor het huis van Catherina en ligt helemaal dubbel van het lachen. Voorbijgangers kijken verbaasd naar haar en kunnen de aanleiding voor haar vrolijkheid niet ontdekken. Vanuit de openstaande deur:

JASPER (O.S.)

(Quasi-verontwaardigd) Wat nou?!

Jasper heeft een ouderwetse brommerhelm op en tilt de *Puch* naar buiten. Hij ziet er volslagen belachelijk uit, maar heeft daar zelf geen enkele moeite mee. Donna hangt tegen de muur van het lachen.

JASPER (CONT.)

(Speelt het mee) Ben ik niet stoer?
De mooiste *Puch* die er is.
Opgevoerde tweetakt- motor...

Hij gaat wijdbeens op de brommer zitten. Donna staat bijna in haar broek te plassen.

JASPER (CONT.)

(Zelfingenomen) Ik kan krijgen wie ik wil.

Hij maakt een wijds gebaar naar een denkbeeldige vrouwenmassa. Dan wijst hij Donna aan.

JASPER (CONT.)

Maar ik kies jou.

Hij geeft knetterend gas. Nog nalachend neemt Donna achterop plaats. Met haar armen om zijn middel. Zoals een

tienermeisje haar liefje vasthoudt.

JASPER (CONT.)

(Luidkeels) Daar gaan we!

In plaats van een scheurende start, gaat de brommer pruttelend op weg.

25 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / MIDDAG 1

Op de bank ligt Katja met een bleek gezicht en een dekentje over zich heen. Catherina loopt opgefokt door de kamer met in de ene hand de telefoon en in de andere het flesje oordruppeltjes. Haar geduld is helemaal op:

CATHERINA

(Furieus) Morgen?! U leest zeker nooit de krant? Misschien is ze morgen wel dood!

Ze werpt een snelle blik naar Katja op de bank.

CATHERINA (CONT.)

Ik zie toch hoe ze eraan toe is.
(...) Dan maakt u maar tijd...

Ze blijft opeens stilstaan.

CATHERINA (IN TELEFOON, CONT.)

Kan me niets schelen. Ik wil dat u nu komt!

En daarmee drukt ze haar telefoon uit. Zo! Geen discussie meer mogelijk. Ze gaat bezorgd naast Katja op de rand van de bank zitten.

26 EXT. VONDELPARK / MIDDAG 1

BEGIN SEQUENTIE:

Bob staat in de kinderspeeltuin waar Katja daarvoor op de schommel heeft gezeten. Er is niemand meer.

Bob loop-rent over het pad in het Vondelpark en kijkt voortdurend om zich heen. Het park begint steeds leger te worden, maar Boris is nergens te zien.

Bob spreekt een ijsverkoper aan, die zijn stalletje al aan het afbreken is. Hij geeft de lengte van Boris aan met zijn hand, maar de man haalt zijn schouders op. Niemand gezien.

Bob loopt langs de rand van de vijver en speurt in het water. Hij wordt steeds wanhopiger, maar Boris blijft onvindbaar.

Bob staat midden in het lege Vondelpark en kijkt om zich heen. Hij is ten einde raad.

EINDE SEQUENTIE.

TWEEDE COMMERCIAL BREAK

27 INT. LOUNGE BERLAGE / AVOND 1

CROSS: 28 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / MIDDAG 1

IN LOUNGE: Jasper en Donna zitten met blozende gezichten aan een tafeltje, met daarop de brommerhelm en twee koppen koffie.

DONNA

Hij zal het toch niet erg vinden?
Dat we z'n brommer gebruiken?

JASPER

Bob drinkt op dit moment mijn
Calvados en experimenteert met mijn
stereotoren. Dus maak je over hem
maar geen zorgen.

Donna ziet Babette de lounge binnenkomen.

DONNA

(Snel) Doe die helm weg.

Terwijl ze de bar voorbijloopt, zegt Babette tegen Carmen:

BABETTE

Vier wodka lime.

Ze ploft neer aan het tafeltje naast Donna. Jasper gebaart naar Carmen die nog steeds vragend hun kant uitkijkt:

JASPER

Voor mij niet, hoor. Ik moet nog
rijden.

Hij houdt zogenaamd een brommerstuur vast in de lucht.

BABETTE

(Herhaalt op identieke wijze) Vier
wodka lime.

Donna kijkt haar vragend aan. Babette gedraagt zich energiek, maar op een vreemde manier. Alsof de buitenwereld niet meer tot haar doordringt.

DONNA

Gaat het?

Babette kijkt op haar horloge.

BABETTE

Ik moet straks even een moeder
verlossen van haar kind.

DONNA

Ga je haar nou toch verdedigen?!

Babette kijkt voor zich uit en zegt met overtuiging alsof
het om een algemeen geaccepteerd feit gaat:

BABETTE

Als zij haar kind niet wil
opvoeden, dan is dat haar goed
recht.

DONNA

(*Fel*) Een moeder laat haar kind
toch niet in de steek?!

BABETTE

En als een vader zijn biesen pakt,
dan is dat wel normaal?

Onbewust kijken Jasper en Donna elkaar even aan.

DONNA

Ook niet. Het is tegennatuurlijk.
Zoiets doe je niet.

BABETTE

Precies. En die gedachte heeft
Marion Schouten jarenlang
vastgehouden in een huwelijk, dat
geen huwelijk was, maar een hel.

Carmen komt aangelopen met een dienblad met vier wodka
lime. Ze zet het blad op tafel, maar loopt niet weg.
Babette slaat het eerste glas in één teug achterover. Het
is duidelijk dat dit niet Babettes eigen gedachten zijn,
maar de woorden van haar pleidooi.

BABETTE (CONT.)

Vernederd door een man die haar
seksueel niet meer begeerde, maar
wel bedroog met anderen. Keer op
keer op keer.

CARMEN

Als dat het punt is: waarom nam zij dan zelf geen minnaar?

BABETTE

Met littekens over haar lichaam van hier tot hier?! (*Ze geeft het met haar handen aan*) Omdat haar borsten zijn afgezet op aanraden van haar man?!

Ze neemt het tweede glas wodka en slaat het achterover. Even moet ze haar ogen sluiten. De anderen kijken bezorgd toe.

BABETTE (CONT.)

Voor Marion Schouten was het leven al voorbij. Haar huwelijk een marteling, haar huis een gevangenis en haar kind was het hangslot.

DONNA

(*Barst los*) Ach, hou toch op, Babette. Dat kun je alleen maar zeggen, omdat je zelf geen kinderen hebt! Die zijn het mooiste wat er is.

BABETTE

Zo mooi, dat je je ogen sluit voor je eigen problemen. Voor het feit dat je relatie allang uit elkaar is gegroeid.

Donna wordt rood, alsof ze net is betrappt. Jasper kijkt voor zich uit. Babette pakt het derde glas wodka en houdt het in haar hand.

BABETTE (CONT.)

Maar Marion kon dat dus niet meer. Zij had genoeg van alle vernederingen. Ze wil weer een eigen leven.

Ze slaat het glas achterover. Nu schieten de tranen in haar ogen.

BABETTE (CONT.)

Ook als zij daarvoor afstand moet doen van haar kind. Want daarmee probeert haar man haar bij zich te houden.

CARMEN

(Zacht) Dat is emotionele chantage.

Donna en Jasper zeggen niets meer en zijn verzonken in hun eigen gedachten.

BABETTE

Daarom heeft ze een streep onder haar verleden gezet: onder haar huwelijk, haar kind en haar land. *(Verduidelijkt)* Marion wil iets nieuws opbouwen in Londen.

Babette glimlacht bitter.

BABETTE (CONT.)

Nu ze dat heeft besloten, is ze helemaal opgebloeid. Ze ziet het als haar laatste kans. En is vastbesloten om hem te grijpen.

Alsof dit het vonnis van de rechter is:

CARMEN

(Zacht) Groot gelijk.

Babette pakt ter bekroning het laatste glas wodka en slaat het achterover. Met brandende ogen kijkt ze nog snel even rond:

BABETTE

Zo! Ik ga geld verdienen voor de baas.

Ze staat op en stapt doelgericht naar de uitgang, nagekeken door de anderen.

Donna trekt plotseling haar mobiele telefoon tevoorschijn. Ze staat op en gaat even apart staan

DONNA

Catherina?

WOONKAMER DONNA: Op de achtergrond zit een dokter met zijn stethoscoop over Katja gebogen en luistert naar haar ademhaling. Catherina ijsbeert door de kamer en is de hysterie nabij. Ze doet haar uiterste best om haar stem rustig te laten klinken.

CATHERINA

(Geruststellend) Nee hoor, alles gaat geweldig. Maak je geen zorgen...

DONNA

Mist Katja ons niet?

Catherina kijkt even naar Katja en de dokter.

CATHERINA

Die heeft het daarvoor veel te druk.

DONNA

En Boris?

CATHERINA

Die krijgt maar geen genoeg van Bob. Richten jullie je nou maar op elkaar. Dat is op dit moment veel belangrijker. (...) Tuurlijk, ik zal het ze zeggen.

Ze drukt haar mobiel weg en slaakt een zucht van ellende. Hoe gaat ze hier in vredesnaam uitkomen?!

De dokter bergt zijn stethoscoop weg en komt overeind. Met een pesthumeur.

DOKTER

Niks aan de hand.

CATHERINA

(Ongelovig) Waarom is ze dan zo wit? En die 38 graden?

DOKTER

Dat hoort er nou eenmaal bij op die leeftijd.

Catherina voelt de spanning van zich afglijden. En begint na een diepe zucht opgelucht te glimlachen.

CATHERINA

Godzijdank. Ontzettend bedankt dat u toch bent gekomen.

De dokter is aan het schrijven.

CATHERINA (CONT.)

Een pak van mijn hart.

DOKTER

(Onbewogen) Maakt u het over of betaalt u contant?

Het was nog niet in Catherina opgekomen dat ze hiervoor moest betalen en met een neutraal gezicht pakt ze de

rekening aan, totdat ze het bedrag leest:

CATHERINA

(*Perplex*) Wat?!!

29 EXT. AMSTERDAM / NES / BUMPER / ZOMERAVOND 1

Het theaterleven in Amsterdam bloeit als nooit tevoren. Het begint al licht te schemeren op deze opvallend heldere zomeravond.

MASLO (V.O.)

(*Verbaasd*) Moet ik terugkeren om opnieuw uw dochter te beminnen?

ACTRICE (V.O.)

Ze heeft gesmeekt en niet minder dan wijzelf gestreefd naar uw vrijlating.

30 INT. THEATERZAAL / LIMBO TRIBUNE / ZOMERAVOND 1

Fleur zit kaarsrecht met stralende ogen op de derde rij van een toeschouwertribune. Ze geniet met volle teugen iedere keer als Maslo zijn mond opendoet. Naast haar zit Finette die wat minder enthousiast is. Af en toe kijkt ze op haar horloge, want ze voelt zich schuldig dat ze niet aan het werk is.

MASLO (V.O.)

(*Zacht, maar opgewonden*) Zeg dat niet! Zeg dat niet tegen mij! Ziet u dan niet wat voor effect het op mij heeft, mevrouw?

ACTRICE

(*Zacht*) U houdt nog steeds van haar?

Fleur buigt zich grinnikend naar Finette:

FLEUR

(*Net iets te hard*) Het gaat over mij.

Achter haar klinkt gedempt: ssssht.

MASLO

(*Verward*) Nog steeds, zegt u? Dus u weet het? Maar niemand weet het. Niemand mag het weten.

FLEUR

(*Tegen Finette*) Hij keek naar mij!
Zag je hoe hij keek?!

FINETTE

(*Fluisterend*) Vind je het gek, als
je zo'n lawaai maakt.

Achter hen klinkt weer gedempt: ssssht.

ACTRICE

Misschien weet zij het, als zij zo
vurig heeft gesmeekt voor u.

MASLO (V.O.)

Dat zegt u over uw dochter?!

Piep en weer een langgerekte piep vanonder de stoel van Finette. Toeschouwers die zich geërgerd omdraaien. Finette gaat door de grond. Haar mobiel! Ze duikt weg en graait als een bezetene in haar tas om hem te vinden. Fleur zit nu in haar eentje met een rood hoofd strak voor zich uit te kijken.

Dan houdt het gepiep op, maar Finette verschijnt nog steeds niet boven haar stoel.

FINETTE (O.S.)

(*Fluisterend in telefoon*) Ik ben
aan het werk.

Weer mensen die geërgerd omkijken. Finette zit zo weggedoken dat ze denkt dat ze niemand stoort:

FINETTE (CONT.)

Interview. Met die Benjamin Koolen
van jou. (...) Zal ik doen. Dag.

Ze doet haar mobiel uit en steekt hem weg. Met een enorme allure alsof ze zich van geen kwaad bewust is, gaat ze weer rechtop zitten. Ze kijkt uitdagend naar de geërgerde gezichten van de toeschouwers om haar heen.

MASLO (V.O.)

Het is vreemd hoe weinig ik opheb
met mijn vrouw. Het is misschien
een zonde, maar ik voel haar amper
in mijn hart. Nog vreemder is het
dat haar eigen moeder haar
nauwelijks voelt...

FLEUR

(*Fluisterend tegen Finette*) Ik neem

jou nog eens mee naar het theater.
Barbaar.

31 INT. HUIS DONNA & JASPER / ZOMERAVOND 1

Het geluid van een voordeur die opengaat. Een opgewonden stem:

BOB

(Overstuur) Ik ben twee keer de Overtoom op en neer gelopen. Het hele Museumplein afgezocht.

CATHERINA

(Probeert te onderbreken) Bob.

Bob verschijnt met een panisch gezicht vanuit de gang en Catherina komt achter hem aan.

BOB

Geen spoor. Ik ben in alle winkels van de PC Hoofdstraat wezen vragen-

Hij valt stil, want voor hem op de grond zit Boris temidden van een soort fort van lege CD-cassettes. De bijbehorende hoesjes en CD's liggen op een stapel op de bank.

CATHERINA

Hij is zelf helemaal teruggelopen.

BORIS

(Trots) Kijk, ome Bob. Een kasteel.

BOB

Tering.

CATHERINA

Niet vloeken in hun bijzijn.

KATJA

Tante Catherina, ik heb honger.

Van enige ziekteverschijnselen is bij Katja niets meer te merken.

BORIS

Gaan we morgen weer naar het park?

Bob en Catherina kijken elkaar aan en weten even niets te zeggen.

32 EXT. KLEIN THEATER / ARTIESTENINGANG / ZOMERAVOND 1

Fleur en Finette staan als enigen te wachten bij de artiesteningang. Finette wil weglopen, maar Fleur houdt haar tegen.

FLEUR

(*Fel*) Je blijft!

FINETTE

Je hebt het beloofd. We zouden meteen naar huis gaan.

FLEUR

Jij hebt die voorstelling verknalt.
Straks krijg ik de schuld.

De artiesteningang gaat open en Maslo komt met een sporttas over zijn schouder temidden van een aantal andere acteurs naar buiten. Meteen maakt Fleurs ergernis plaats voor enthousiasme:

FLEUR (CONT.)

(*Dankbaar*) Een prachtige voorstelling. Heel goed gespeeld.

MASLO

(*Minzaam*) Ha! Het meisje van de mobiele telefoon.

Finette springt in, maar doet weinig moeite om vriendelijk over te komen:

FINETTE

Dat was ik.

Omdat excuses verder uitblijven, doet Fleur dat maar:

FLEUR

Ja, het spijt haar verschrikkelijk.
Maar de voorstelling heeft er niet onder geleden, hoor.

Maslo kijkt geamuseerd naar de twee zussen.

MASLO

(*Opgeruimd*) Dan is er toch niets aan de hand?! Gaan jullie mee wat drinken?

Finette schudt haar hoofd. Fleur kijkt haar aan met dodelijke blik:

FINETTE (CONT.)

(*Doodkalm*) Goed, één wodka dan.

33 INT. DISCOTHEEK / AVOND 1

Een jong, trendy publiek van begin twintig danst op moderne *drum & base*. Veel blote navels en strakke billen. Daartussendoor laveert Jasper met Donna achter zich aan, die onwennig naar het dansvolk kijkt. Ze voelt zich niet thuis in deze jongerendiscotheek, terwijl Jasper gretig alle details in zich opzuigt van de plek waar het ooit tussen hem en Donna begon.

JASPER

Alleen de bar was toen daar. Verder klopt alles nog precies.

Donna probeert het zich voor de geest te halen, maar kan zich moeilijk oriënteren. Jasper gaat een beetje achteraf staan.

JASPER (CONT.)

Ik stond hier, weet je nog. Met Robert van de Wetering. En jij kwam binnen met twee vriendinnen.

Donna herinnert zich iets en glimlacht:

DONNA

We waren die dag op het strand geweest van Bloemendaal.

JASPER

Je had een wit zomerjurkje aan. Met al dat neonlicht. Het was net alsof je zweefde.

Donna probeert zich te herinneren wat Jasper aanhad.

JASPER

Wil je iets drinken?

DONNA

Ja, lekker.

JASPER

Nee, dat vroeg ik toen.

DONNA

En wat zei ik?

JASPER

(*Grinnikt*) Ja, lekker.

Hij gaat op weg naar de bar om iets te bestellen en laat Donna in gedachten achter.

BIJ DE INGANG: Fleur en Finette komen de discotheek binnen, omgeven door Maslo en zijn acteurs.

MASLO

(*Tegen Fleur*) Maar waar speelde het zich volgens jou dan af?

FLEUR

Gewoon in de tijd van Hendrik de Vierde. In Frankrijk of Engeland.

Sommige acteurs luisteren in afgrijzen toe. Anderen liggen helemaal dubbel.

ACTEUR 1

En daar hebben we dan twee maanden op gerepeteerd!

Finette voelt zich helemaal niet op haar gemak in de discotheek en wil zodra het maar even mogelijk is, naar huis. Maar opeens ziet ze muurbloempje Donna aan de kant staan en beweegt haar richting op.

DONNA

Hé! Wat doe jij hier?

FINETTE

Ik weet het niet. En jij?

DONNA

Ik ook niet.

Ze lachen.

DONNA (CONT.)

We wilden terug naar de roots van ons huwelijk.

FINETTE

En?! Bevalt het?

Donna haalt haar schouders op.

DONNA

Jasper wel. Alsof dat de enige tijd was dat hij echt heeft geleefd. Zoveel herinneringen!

Jasper balanceert twee bokalen Lambrusco hoog boven zijn hoofd en schurkt langs allerlei jonge lichamen hun richting op.

JASPER

Hé, Finette! Kom je ook iemand scoren? (*Hij lacht*) Iets drinken?

FINETTE

Lekker.

Hij overhandigt Finette een bokaal Lambrusco en de ander aan Donna en wil beiden de dansvloer optrekken.

JASPER

Kom op, dansen. Hoelang is dat al geleden?

Maar Finette weert lachend af en ook Donna voelt er niets voor.

DONNA

Niet mijn muziek.

Dan gaat Jasper maar in zijn eentje dansen. In een soort discoswing die hip was in de jaren tachtig. Hij steekt scherp af tegen de jongeren om hem heen. Af en toe knikt iemand lachend in zijn richting of worden zijn bewegingen nagedaan.

Een eind verderop wordt Fleur nog steeds ondervraagd door de acteurs.

MASLO

Maar onze kostuums, dan? Die waren toch van deze tijd?

FLEUR

Een moderne interpretatie, dacht ik.

De acteurs lachen.

MASLO

(*Perplex*) De hele voorstelling gaat over iemand die denkt dat hij Hendrik de Vierde is. Dat kwartje moet toch een keer vallen?

Ploink. Nu dus. Fleur kijkt verstomd voor zich uit.

MASLO (CONT.)

Ik bedoel, waar kijk je dan naar?

FLEUR

(*Suf*) Ja, naar jou.

Ooooooh, roepen de acteurs.

AAN DE KANT: Het gesprek tussen Finette en Donna is serieuzer geworden.

DONNA

Alles is veranderd. De muziek, de kleding. Vijftien jaar! Alleen onze relatie is blijven stilstaan.

FINETTE

Kom nou toch: Je hebt twee prachtige kinderen. Een groot huis.

DONNA

Maar wat is er van mijn plannen geworden? Van mijn ambities?

FINETTE

Wat waren jouw ambities?

DONNA

Al sla je me dood. De afgelopen jaren ben ik vergeten wat ik zelf nou eigenlijk wilde. Wie ik zelf nou eigenlijk ben.

FINETTE

Dat kun je Jasper toch niet verwijten?

Ze kijkt naar Jasper die een soort slangenbezweringsdans lijkt uit te voeren.

DONNA

Ik weet het niet. Soms denk ik wel dat we te snel in dat bootje zijn gestapt. Voordat we elkaar goed kenden. Voordat ik mezelf goed kende.

FINETTE

Jij maakt jezelf helemaal gek. Nergens voor nodig. Zet die gedachten uit je hoofd. Laat je eens een keer helemaal gaan!

Nauwelijks hoorbaar klinkt op de achtergrond de stem van de dj:

DJ (O.S.)

Nu een verzoek wat je niet vaak meer hoort.

Donna omhelst Finette. In groot contrast met de voorgaande *drum & base*, begint Sade te zingen: *Hang on to your love*.

Donna herkent het meteen en lacht naar Finette. Die kijkt haar vragend aan.

DONNA

Maar dit ken ik wel. Dit is ons nummer.

Dan ziet ze Jasper voor zich staan en laat zich door hem de dansvloer optrekken. Hij slaat z'n armen om haar heen en zij houdt haar handen op zijn heupen. Zo dansen ze heel intiem. Finette staat nog even te kijken en gaat dan op weg naar de uitgang. Maar voordat ze naar buiten kan lopen, wordt ze bij haar arm gegrepen:

MASLO

Eerst je mobiel laten afgaan en nu voortijdig de zaal uit? Jij bent de nachtmerrie van iedere acteur.

FINETTE

Ik wil eigenlijk gewoon naar huis.

MASLO

Dan gaan we allemaal. Samen uit, samen thuis.

Hij steekt een hand omhoog en de andere acteurs komen in beweging. Zelf loopt Maslo naar Fleur die zich doodgeneert na haar rampzalige interpretatie van het toneelstuk.

MASLO (CONT.)

Ga je mee?

Hij ziet dat Fleur hem niet kan aankijken.

MASLO

(Intiem) Jij bent grappig, weet je. Beloof alleen dat je nooit gaat acteren.

Fleur kijkt naar hem en haar gezicht klaart langzaam op. Terwijl ze naar de uitgang lopen, slaat Maslo een arm om haar heen.

34 INT. LOFT FINETTE / WOONKAMER / AVOND 1

Finette ligt op de bank met een glas water als de bel gaat. Ze komt vermoeid overeind, pakt de huistelefoon.

FINETTE

Wie is daar?

SIMON (OS)

Simon.

Even later staat Simon Finette te kussen. Simon heeft een plastic tas in zijn handen.

SIMON (CONT.)

Hoe ging het interview?

FINETTE

Hmmm. Wat zit er in die tas?

SIMON

Ik heb voor je geresearched.

FINETTE

Wat lief.

Simon pakt een grote stapel tijdschriften en kranten uit de tas en legt ze op tafel. Finette gaat achter hem staan, voelt zich schuldig, drukt zich tegen hem aan.

FINETTE

Ik beloof je dat het goed wordt.
Maar nu hoef ik toch niet meer te werken?

Simon draait zich om. Aait met zijn vinger langs haar wang. Tilt haar op en neemt haar mee naar de bank.

SIMON

Je mág zelfs niet werken.

Ze beginnen te vrijen.

35 INT. DISCOTHEEK / NACHT 1

Over 'stappen' gesproken! In de discotheek is het inmiddels helemaal een *Eighties*-avondje geworden, waar ook de jongeren vol overgave aan deelnemen. Jasper en Donna dansen uitbundig met elkaar op Madonnas *Like a Virgin*, alsof ze een stel studenten zijn op een afscheidsfeest. Donna lijkt vastbesloten helemaal uit haar dak te gaan en alle treurigheid van zich af te zetten.

BEGIN VAN SEQUENTIE: hoe meer dronken Donna en Jasper worden, hoe sneller de fragmenten op elkaar volgen. Uiteindelijk overlappen de beelden elkaar in een surrealistische roes.

Donna en Jasper staan beiden met hun armen in de lucht zwaaiend, uit volle borst *Purple rain* van Prince mee te brullen: *I never meant to cause you any sorrow, I never meant to cause you any pain*. Beiden gaan er helemaal in op.

George Michael zingt *Careless Whisper* en Donna en Jasper hangen bezweet in elkaars armen. *Was what I did so wrong, so wrong. That you had to leave me alone.* Jasper hangt met zijn vermoeide hoofd op Donna's schouder, terwijl ze met elkaar dansen.

Jasper ligt onderuitgezakt te pitten met zijn hoofd op een tafeltje en zijn mond half open. Een eind verderop staat Donna te dansen met een veel kleinere en jongere partner, maar dat lijkt haar niet te deren. *Maybe I didn't love you quite as often as I could have* door de Pet Shop Boys.

Hangend op een tafeltje is Donna in een diepe discussie verwickeld met een volslagen vreemde.

DONNA

(*Somt op*) De dukes of Hazard,
knightrider, de man van atlantis,
Smith & Jones, Starsky & Hutch, de
hulk, allemaal mannen. Waarom waren
er geen vrouwelijke helden?!

WILDVREEMDE

Je had toch Charlie's Angels?

DONNA

Je zegt het zelf: Charlie's Angels!
Genoemd naar hun baas die nooit in
beeld kwam! Dat is toch pure
discriminatie?!

Jasper staat aan de bar met daarop twee cocktails en wil betalen. Als hij niet direct het goede bedrag kan vinden, keert hij zijn portemonnee om, zodat er allerlei kleingeld alle kanten opvliegt. Paul Young zingt *Come back and stay for good this time.*

Cyndi Lauper begint *Time After Time* te zingen en Donna probeert met een aansteker in de lucht op een kruk te klimmen. Ze verliest haar evenwicht en valt als een zoutzak op de grond. Door anderen wordt ze weer op de been geholpen.

Een Indische rozenverkoper loopt rond met een polaroidcamera.

Zonder colbert en stropdas zit Jasper met openstaand overhemd geëmotioneerd te vertellen tegen de barman.

1 JASPER

(*In tranen*) Zo'n klein hamstertje
(*Hij geeft het met z'n handen aan*).
En wij moesten het opensnijden om

te kijken waar het hartje zat.

Met een spierwit gezicht hangt Donna tegen Jasper aan.

FREEZE. De rozenverkoper maakt een foto van het stel.

Donna geeft over op de grond.

Jasper trekt het zieke gezicht van Donna onhandig tegen zich aan.

FREEZE. Opnieuw maakt de verkoper een polaroidfoto van beiden.

FREEZE. Een volgende foto: Donna beschermt haar gezicht tegen het flitslicht.

FREEZE: Weer een foto: Donna kijkt recht in de camera met betraande ogen en uitgelopen mascara.

Met deze freezebeelden van polaroids eindigt de **SEQUENTIE**.

36 INT. HUIS DONNA & JASPER / SLAAPKAMER / OCHTEND 2

Tegen de muur boven het bed en op het nachtkastje staan foto's van Donna en Jasper met hun kinderen in gelukkigere tijden. Een zacht ochtendlicht valt door het gordijn naar binnen op het bed.

Daar liggen twee gestalten uitgevloerd onder het dekbed. Er is nog niet te zien wie dit zijn, omdat ook hun hoofden verborgen zijn onder laken of kussen. Een tevreden geronk.

De slaapkamerdeur gaat langzaam op een kier en de gezichten van Katja en Boris verschijnen. Alsof ze op een spannende expeditie zijn, sluipen ze naar het bed en klimmen op het matras. Een, twee, drie... En ze springen tegelijk op de slapende lichamen.

BORIS & KATJA

Wakker worden!!

Vanonder het dekbed:

BOB (O.S.)

GODVERD-

CATHERINA (O.S.)

Niet vloeken!

De duffe gezichten van Bob en Catherina verschijnen vanonder het dekbed. Ze hebben nauwelijks geslapen door de spanningen van de vorige dag. Beiden moeten wennen aan het daglicht.

BORIS

(Blij) Zullen we een spelletje gaan
doen? Risk!

Bob kreunt en trekt het dekbed weer over zijn hoofd.

BOB (O.S.)

Geweldig.

Catherina doet een poging te glimlachen:

CATHERINA

Ja. Ga maar vast klaarzetten, dan
komen wij er zo aan.

Boris en Katja stormen enthousiast de slaapkamer uit.
Catherina laat zich weer terugvallen in haar kussen. Het
blijft even stil. Dan vanonder het dekbed:

BOB (O.S.)

Kat?

CATHERINA

(Kijkt opzij) Ja?

BOB (O.S.)

Nog één zo'n dag en ik laat me
steriliseren.

Catherina staart voor zich uit en grinnikt zonder plezier.
Ook zij had zich het hebben van kinderen anders voorgesteld.

37 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / OCHTEND 2

Bob is inmiddels aangekleed en zit op de bank naast de berg
CD-cassettes, waarin hij de hoesjes al heeft teruggestopt.
Alleen de CD's zelf moeten nog in de juiste cassette
terecht komen. Bob pakt steeds één CD van een hele stapel en
doorzoekt de berg cassettes om het bijpassende doosje te
vinden.

BORIS (O.S.)

Neehee! Dat kan niet.

CATHERINA (O.S.)

Hiervandaan, toch?

Catherina zit op de grond voor een speelbord van Risk,
waarvan Boris en Katja de spelregels beter kennen dan zij.

BORIS

Die landen zitten niet aan elkaar
vast.

CATHERINA

Maar dit zijn parachutisten!

Er wordt een sleutel in de voordeur gestoken. Iedereen kijkt op. De kinderen komen meteen in beweging en rennen de gang op.

BORIS & KATJA

Papa en mama!

Bob kijkt naar de hele berg die hij moet doen en begint dan heel snel de CD's zomaar weg te stoppen in willekeurige doosjes. Catherina ruimt het riskspel op. In de gang klinken de begroetingen tussen Donna, Jasper en hun kroost.

Bob heeft net de allerlaatste CD in een doosje gestoken en weggezet, als Jasper en Donna binnenkomen. Hartelijke begroetingen over en weer. Jasper kijkt zijn kamer een beetje rond en ziet dat alles nog op zijn plaats staat.

Dan nemen beide koppels elkaar belangstellend op: hoe heeft de ander eigenlijk de uitwisseling doorstaan? Nou, misschien zien Bob en Catherina er bleekjes uit, maar dat is nog niets vergeleken bij Donna en Jasper... Die zijn gewoon groen. Maar toch blijven ze alle vier welwillend naar elkaar glimlachen.

JASPER

(Met bloeddoorlopen ogen) Hoe
ehh... Hoe is het gegaan?

BOB

Ja...

Met zijn ongeschoren hoofd kijkt hij even naar het bleke gezicht van Catherina. Die weet ook niet goed wat ze moet zeggen en begint maar wat te knikken.

CATHERINA

Goed...

BOB

Ja... Het zijn bijzondere kids.

Hij wil Boris over z'n bol aaien, maar die loopt net weg, zodat Bobs hand even hulpeloos in de lucht blijft zweven en dan weer terugvalt.

CATHERINA

En ehh... Met jullie?

Ze kijkt naar Donna die eruitziet, alsof ze ieder moment weer over haar nek kan gaan. Ook Jasper kijkt afwachtend naar zijn vrouw, maar omdat die helemaal niets zegt of kan

zeggen, blijft het lullig lang stil.

Dan komt Jasper maar naast Donna staan en slaat zijn arm om haar heen. Met een gelukzalige glimlach op zijn asgrauwe gezicht, beweert hij:

JASPER

Het heeft ons goed gedaan. We weten
weer precies wat we voor elkaar voelen.

CATHERINA

Daar ben ik blij om.

Ze wil Donna kussen, maar die ziet er op dit moment zo kwetsbaar uit, dat Catherina er maar van afziet. Ze gebaart met haar hoofd naar Bob: meekomen, en loopt naar de gang. Jasper laat zijn vrouw los en begeleidt Catherina en Bob naar de voordeur. Donna blijft achter in de woonkamer.

BOB (O.S.)

Bedankt voor alles.

JASPER (O.S.)

Jullie bedankt.

In de kamer haalt Donna de polaroidfoto's van de rozenverkoper uit haar zak. Als in trance bekijkt ze één voor één de foto's van zichzelf: het gezicht van een doodongelukkige vrouw. De voordeur wordt dichtgegooid.

38 INT. LOUNGE BERLAGE / OCHTEND 2

Minstens even bleek, maar desondanks stralend van geluk staat Fleur te swingen met de kassa. Bij iedere toets die ze indrukt, schommelt ze met haar schouders op en neer: TRRING, cha-cha-cha.

FLEUR

(Vrolijk) Dat hele feest voor
slechts 23,50.

De klant aan de andere kant van de bar schuift haar honderd gulden toe.

LOUNGEBEZOEKER 3

Doe maar vijftwintig.

Fleur geeft de man vijfenzeventig gulden terug, maar voordat hij zijn geld kan wegstoppen, heeft Fleur zijn hand te pakken en plakt er een uitbundige zoen op.

FLEUR

Gracias!

Met een sierlijke zwaai laat ze een gulden vijftig in de fooienpot terechtkomen, terwijl de klant haar enigszins verbouwereerd gadeslaat. Verderop achter de bar staat Carmen die hem uitlegt:

CARMEN

Verliefd.

FLEUR

En hoe!

Terwijl de klant naar buiten loopt, verschijnt Finette die gejaagd de lounge afspeurt.

CARMEN (TEGEN FLEUR)

Gister verknalde je alle bestellingen en nou doe je zo. Ik vraag me zelfs af wat erger is.

FINETTE

(*Gespannen*) Hebben jullie Babette gezien?

Fleur en Carmen kijken elkaar aan en halen hun schouders op.

FLEUR

Nee, dat is ons bespaard gebleven. Maar vraag het eens aan dat lijk daar.

Finette kijkt om en ziet Catherina ineengezakt op hun vertrouwde plek zitten. Ze schiet ernaartoe.

FINETTE (TEGEN CATHERINA)

Iets van Babette gehoord?

CATHERINA

(*Somber*) Ik hoor alleen nog maar kindergeblèr in m'n hoofd.

FINETTE

Ze stond op mijn antwoordapparaat. Zwaar depri. Weer over vroeger.

CATHERINA

Shit, nee hè.

FINETTE

Vanwege de rechtszaak van die Marion en haar kind.

Ook Carmen is bij hen komen staan.

CARMEN

Daar had ze het gisteren ook over.
Ze deed toen zo raar.

De drie vrouwen kijkt elkaar gespannen aan.

BABETTE (O.S.)

Een sjuutje en een kop koffie.

Het drietal draait zich om richting bar, waar Fleur aan de slag gaat om Babettes bestelling te maken. Babette komt naar het vertrouwde bankje toegelopen, alsof er niets aan de hand is. Ze glimlacht de drie vrouwen vriendelijk toe en gaat zitten. Als het een tijdje stil blijft, kijkt Babette op en ziet dat haar vriendinnen haar afwachtend aanstaren:

FINETTE

En?

BABETTE

En wat?

CATHERINA

Heb je de zaak gewonnen?

BABETTE

Tuurlijk.

CARMEN

Dus die moeder hoeft niet meer voor
het kind te zorgen?

BABETTE

Nee. Marion is meteen naar Londen
vertrokken.

Fleur zet een glas jus d'orange en een kop koffie voor
Babette neer.

CATHERINA

En de vader dan? Die kon dat toch
niet in z'n eentje?

BABETTE

Daarom krijgt hij straks ook hulp.

Ze neemt een slokje van haar koffie.

BABETTE (CONT.)

(Achteloos) Van mij.

Een halve seconde denkt iedereen dat Babette het meent,
daarna begrijpen ze dat Babette hen zit te stangen en volgt
meteen de ontlading:

FINETTE

(*Lachend*) Babette, wat ben je toch een trut! We maakten ons hartstikke zorgen!

CARMEN

(*Quasi-medelevend*) Wat zou ik een medelijden met dat kind hebben!

CATHERINA

(*Schaterend*) Bob en ik hielden het precies één dag vol met kinderen. Hoelang zou jij het dan redden?!

Iedereen lacht opgelucht en Babette lacht hartelijk mee.

Van buiten komt Claire de lounge binnen en manoeuvreert langs allerlei mensen richting Babette. Een beetje geïntimideerd kijkt ze naar alle vrouwen, als ze een fietssleuteltje aan Babette geeft.

CLAIRE

(*Zacht*) Hij is op slot, tante Babette. Alleen zijn m'n handen vies.

Ze laat haar vuile handen zien en Babette pakt twee servetjes van tafel, waarmee ze de handen van Claire schoonmaakt. Als dat is gebeurd, schuift ze het glas jus d'orange naar het meisje toe, dat gulzig begint te drinken.

Dan pas richt Babette zich tot haar vriendinnen, die totaal overdonderd zijn, maar daarnaast ook een diepe waardering voor Babettes verantwoordelijkheidsgevoel en moed voelen groeien.

BABETTE

(*Simpel*) Dit is Claire. En zij heeft iets voor jullie.

Ze overhandigt een plastic tasje aan Claire en die geeft aan het drietal rond de tafel en vervolgens aan Fleur: een platte lolly. Zo'n grote met kleuren.

